

KARPE D'IES

24

LA REVISTA DE L'IES ESCULTOR EN FRANCESC
BADIA
FOIOS ALBALAT ALBUIXECH
DESEMBRE DE 2016

El grup ÀNIM (ANimació i Mediació) durant la setmana del dia 25 estigué fent activitats per a col·laborar en el DIA CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE. El grup d'alumnes féu cartells, amb els quals es decorà l'entrada de l'institut, recollí i preparà vídeos de denúncia de la situació de discriminació de la Dona, per a generar més consciència, anà per les aules en les hores de tutoria per a projectar el material i proposà debats al respecte. El dia 25 en concret, a les 8 h tots els cursos férem lectura del manifest que ací avall s'acompanya, i alumnat i professorat, una vegada llegit, ens ficàrem una polsera de tela negra en senyal de solidaritat amb les dones.

HUI ES EL DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

Un impuls contra la violència masclista

Coneixem la situació en què ens trobem respecte a la violència masclista. Enguany ja han estat assassinades 92 dones, és a dir 8,4 dones per cada mes, és a dir quasi 2 dones per setmana.

Hi ha una greu i sistemàtica vulneració dels drets humans de la meitat de la població a la nostra societat.

Hem de denunciar i condemnar tota mena de violència contra les dones, i demanar a tota la societat que denuncie i recorde que la violència és responsabilitat de qui l'exerceix, no de qui la pateix.

Treballem per la construcció d'una societat digna i lliure de violència, i en senyal de tal compromís, hui volem posar-nos una polsera negra, humil i senzilla.

EXCURSIÓ A LA PISTA DE PATINATGE SOBRE GEL

En la primera quinzena de novembre, els alumnes de 1r de l'ESO se'n vàrem anar d'excursió a patinar sobre gel al centre comercial Bonaire. Vàrem anar amb autobús, amb els mestres d'Educació Física. Quan arribàrem vàrem esmorzar i entràrem a la pista de gel. Ens dividírem en dos grups: els que no sabien patinar i no tenien ni idea i els que sabien patinar o tenien un poc d'idea. Dins de la pista feia molt de fred. Va ser una experiència que em va agradar prou, potser perquè vivim a un lloc on no és habitual practicar aquest esport.

Vàrem tornar amb autobús i com que sobrava un poc de temps ens quedàrem al pati fins l'hora de tornar a casa.

LAIA TOLEDO, 1r ESO C

Visitant el patrimoni cultural i natural.

Al llarg de la primera avaluació, el departament de Geografia i Història del nostre I.E.S ha organitzat una sèrie d'activitats extraescolars per a conèixer en directe del nostre patrimoni cultural i natural, combinant l'aprofitament didàctic i el gaudi personal.

Amb aquesta finalitat, les classes de 4rt de l'ESO ens acostarem durant octubre i novembre a la ciutat de València, per fer un recorregut dedicat a la Il·lustració, visitant les Escoles Pies, l'Hospital dels Innocents, la maqueta del plànol de pare Tosca ubicada al MUVIM i el Palau de Cervelló. El periple també inclogué les façanes del gremi de fusters, del Col·legi de l'Art Major de la Seda i l'espectacular façana del Palau del Marques de Dos Aigües.

La proposta plantejada per als alumnes de 3er de L'ESO es centrava en un dels recursos hídrics del nostre territori, el riu Túria. Per aquest motiu, ens desplaçarem fins a Riba-Roja de Túria, on les guies locals ens explicaren les estructures hidràuliques del municipi (cisterna, llavador, molí i casa del moliner), així com el museu del MUPLA, ubicat al castell-palau, que es dedica al singular jaciment visigode del Pla de l'Arc. Per completar l'activitat, vàrem realitzar una ruta circular al voltant dels meandres del Parc Natural del riu Túria, descobrint en la passejada un ecosistema de ribera solcada de cultius.

Per últim, l'activitat oferida als alumnes de 2on de l'ESO ens va permetre conèixer les rutes medieval i monumental de l'antiga Baronia d'Andilla. D'aquesta manera realitzàrem un recorregut pels voltants de la vila visitant les antigues estructures de l'època feudal, com la calçada medieval, els aqüeductes, la séquia mare, el molí, el pont medieval i la creu de la Forca. Per acabar, arribàrem al poble per l'antic portal de la muralla, passejant els seus carrers enblanquinats fins a les portades renaixentistes de l'església de l'Assumpció.

TEATRE!!

El dia 28 de novembre vàrem anar els grups de 1r d'ESO al teatre Flumen, amb l'assignatura de castellà a veure *Els 3 mosqueters*. Va estar molt interessant. Al finalitzar l'obra vàrem fer unes quantes preguntes als actors i ens varen respondre amb molta facilitat i rapidesa. Ens ho vàrem passar molt bé.

L'ALBUFERA!!!

Aquest trimestre també hem anat a l'Albufera.

El dia 27-10-16 anaren 1r B i 1r F, el dia 28-10-16 anaren 1r C i 1r D i el 2-11-16 anaren 1r A i 1r E. Va ser un dia excel·lent, primer agafàrem una barqueta que ens va dur fins a l'Albufera i vàrem veure molts peixos, ànecs, ocells... Quan arribàrem, vàrem esmorzar, ens donaren uns prismàtics per a veure tot el que volguérem i tot el que ens deia la monitora. Ens explicaren que no havíem de fer molt de soroll perquè els animals estaven amagats perquè no els caçaren. Ens ho passàrem genial!

IRENE BUENO, 1r ESO C

El passat 19 d'octubre tot l'alumnat del Batxillerat visità la Filmoteca de València per veure una sessió didàctica de cinema amb el títol "Del curt al conte".

Les adaptacions literàries són tot un subgènere del cine. Si els llargmetratges beuen de la literatura a partir, sobretot, de les novel·les, els relats breus són la inspiració preferida dels curts.

En aquesta sessió realitzàrem un recorregut per les sendes que van de la literatura a la pantalla, de la mà de les obres d'alguns dels més importants escriptors europeus com són Franz Kafka (Rep. Txeca), Jostein Gaarder (Noruega) o Sławomir Mroźek (Polònia), els contes dels quals s'havien adaptat en els curts. Per acabar la sessió, fou l'obra de Friedrich Nietzsche la que inspirà el protagonista de l'últim curt, una brillant història sobre l'enorme poder transformador i emancipador dels llibres i de la cultura en el desenvolupament de les persones.

PROJECTE "EN CONJUNT"

Som alumnes de segon de batxillerat de l'assignatura de "Fonaments d'Administració i Gestió de l'empresa" (FAG). Enguany continuem el projecte "En Conjunt" que l'any passat s'inicià per a crear una empresa cooperativa, dins d'una activitat multidisciplinària (de diverses matèries) i internivell (diferents cursos).

La nostra tasca és l'organització de representacions teatrals, més en concret, la part de màrqueting i financiació, mentre que els alumnes de les assignatures de Grec i Francès s'encarreguen de la representació de l'obra de teatre i Tecnologia s'encarrega de l'elaboració de l'escenari.

En aquest projecte es fomenta el nostre esperit emprenedor. Per a nosaltres és una experiència nova que no hem treballat fins ara i que esperem aprofitar aquest curs. Aquesta assignatura és molt dinàmica, perquè treballem en grup. El dijous 1 de desembre vam fer la primera reunió de grup.

DIEGO GALLARDO I ALBERTO MARCO

Βάτραχοι

Els alumnes de grec de 1r de Batxillerat estem treballant per a poder representar-vos enguany la nostra obra de teatre, Βάτραχοι, que vol dir Granotes en grec.

L'obra és una comèdia escrita per Aristòfanes. L'acció transcorre en un temps de guerres i de crisi política a la ciutat d'Atenes. La societat necessitava uns bons poetes, ja que els grans tràgics – Èsquil, Sòfocles i Eurípides – havien mort feia poc. Per això, Aristòfanes posa en escena Dionís, déu del vi i del teatre, baixant al món dels morts a buscar el millor dels tràgics. Mentre Dionís travessa l'Aqueront, el riu per on la barca de Caront condueix els difunts a la seua llar definitiva, es troba amb un cor de granotes que l'acompanyen durant la seua estada allà baix i, a més a més, li conten algunes faules d'Isop.

Una vegada a l'Hades, assistim a un combat teatral entre dos poetes que lluiten per demostrar qui ha estat el millor tràgic de la ciutat. Eurípides presenta un fragment del seu Orestes i Èsquil una posada en escena de Les Eumènides. El déu Dionís fa de jutge en aquesta competició poètica, comptant sempre amb el vot popular.

Aquesta obra és una de les millors comèdies de l'antiguitat i demostra que la crítica literària i les riallades són perfectament compatibles. Esperem que us agrade.

Noèlia Badia

Alumna de Grec de 1r de Batxillerat

En la asignatura de Iniciación a la actividad emprendedora y empresarial, los alumnos de segundo de la ESO estamos haciendo un proyecto cuyo fin es mejorar el huerto escolar, este trimestre. Cada planta la asociamos a un mito griego. Las plantas que vamos a cultivar: Un almendro, un granado, rosales, cañas, un manzano, un naranjo, una palmera, un olivo y un ciprés. Básicamente tratamos de ayudar a poner en marcha el huerto de nuestro centro, y para ello, queremos poner un sistema de regadío adecuado, carteles en cada planta. También, realizar una presentación para mostrar nuestro huerto al centro y, como no, necesitamos realizar un estudio económico detallado sobre el coste del proyecto. Pienso que es una gran idea trabajar en clase en grupos, nos vendrá bien en el futuro y a parte de poder pasártelo bien, socializas y tienes el privilegio de organizar las cosas con diferentes perspectivas. Gracias a nuestras profesoras, Marina y Anna, hemos podido comprobar de primera mano lo que, en un futuro nos puede ayudar muchísimo. Nos han enseñado que un buen líder no es el que grita, manda y obliga a hacer el trabajo a los demás, sino el que se pone primero a trabajar haciendo que los demás sigan su ejemplo.

Redacción: Bárbara Tudela y Vicente Pérez.

Fotografía: Hugo García y Jaime Amorós.

Código QR: Aaron Alcañiz.

Tomamos medidas de todo el jardín, de cada parcela y de los pasillos

<https://sites.google.com/site/courseconomia/temas-transversales/emprendimiento/mi-huerto-escolar>

INICIACIÓ A L'ACTIVITAT EMPRENEDORA I EMPRESARIAL

3r d'ESO

Activitat sobre creativitat: Treball de creativitat sobre el futur.

Els alumnes de 3r presentaren com a treball de classe el seu propi disseny del futur, en tres vessants:

1. Com seria el seu futur ideal (A nivell social, global).
2. Com ho veu des del punt de vista autobiogràfic (Visualitzar el seu futur personal)
3. Imaginar un artefacte del futur.

Més invencions en el següent link:

<https://sites.google.com/site/curseconomia/concursos/taller-de-creatividad>

Impressionants resultats!

Emmanuel Uwom y Julio Navarro han creado unas zapatillas que incorporan una mopa para la limpieza del suelo de forma sencilla, cómoda y práctica, añadiendo una linterna con la que iluminar el camino.

Electromusic es un Casco y un Microordenador creado por **Paula Ros**.

Consiste en que al ponemos el casco se transmiten datos físicos, psicológicos y neuronales al microordenador, el cual los analiza y selecciona el instrumento musical más adecuado para cada persona.

Mi proyecto: Luís Gimeno Martínez. 3r ESO: Las "Dreamandies"

Las "Dreamandies" serían unas golosinas, de una infinidad de tipos, sabores y formas, las cuales al comerlas nos dormirían, y lo que soñáramos, sentiríamos como si sucediera de verdad, como si estuviéramos dentro del sueño.

El nostre projecte: Josep Bascuñan i Miguel Mollà.

El nostre producte es basa en un fanal que obté l'energia a través d'un teixit que anomenem Fluorescent i que l'embolica. Este teixit absorbeix l'energia lumínica que emet el sol durant el dia transformant-la en llum artificial quan l'emissió de llum solar baixa d'un nivell lumínic determinat.

Aquesta energia és de tipus renovable (no genera contaminació ambiental), per tant, seria econòmica en el consum (no necessita cap tipus de combustible o energia elèctrica per al seu funcionament), per tant, a les poblacions on s'instal·len seria beneficiós tant ambiental com econòmic.

L'energia absorvida del sol per este teixit, es transformaria en energia elèctrica gràcies a uns transformadors.

Aquestos acumularien esta energia en unes bateries que subministrarien electricitat al fanal quan no tinguérem llum solar. Este tipus de teixit també es podria utilitzar per a obtindre energia elèctrica per al consum en les indústries o vivendes posant-lo en les teulades.

SEXE I GÈNERE

Moltes vegades hauràs vist que en alguns anuncis o pel·lícules, sempre és la dona la que cuida els fills o fa les tasques de casa. L'home, en canvi, és el que treballa i el que mana a casa o com se sol dir: "ell és l'home de la casa i se li ha de fer cas." Però, és sempre així? Els hòmens no poden rentar els plats? Les dones no poden treballar fora de casa?

Això són estereotips, un conjunt de prejudicis. És una forma de jutjar sense pensar i sense conèixer la persona.

Per eixes raons existeix la violència de gènere:

- La violència masclista que considera que l'home és superior a la dona.
- Encara que tampoc podem justificar que la dona és superior a l'home, ni que elles s'aprofiten d'ells perquè tots som iguals.

La lluita per la igualtat de gènere és per aconseguir els mateixos drets tant per als hòmens com per a les dones. Tots som iguals, el sexe no té per què influir en la igualtat ja que el gènere és el conjunt d'idees i creences sobre hòmens i dones en cada cultura a partir de la diferència sexual.

Encara queda molt de camí per fer i aconseguir la igualtat. Des de menuts hem d'ensenyar a no discriminar, a respectar-se i ser tolerant perquè aconseguir la igualtat d'hòmens i dones és cosa de tots.

Maria Polo i Joana Tamarit, 1r ESO C

CULTURA CIENTÍFICA

Els alumnes de 1r ESO A hem treballat els materials de la Terra, els tres grans grups de roques i els seus processos de formació. Ara hem d'identificar-les en l'arquitectura pel poble i la ciutat.

Els alumnes de 3r ESO PMAR hem treballat un projecte de geometria. "construïm polígons regulars". Un repte un poc complicat perquè en tots ells havia de cabre 1 litre d'aigua. Calcular l'àrea de la base i l'altura necessària, (Uf! moltes matemàtiques!) dibuixar, retallar, folrar perquè l'aigua no s'escape, comprovar que de veritat hi cap un litre. Ho hem aconeguit!

XIV CONCURS DE FOTOGRAFIA PER A ESTUDIANTS

La comarca de l'Horta Nord

(Persones, costums, paisatges, arquitectura, mediambient, festes...)

FOTOGRAFIES GUANYADORES DE LA XIII EDICIÓ (2016)

Primer premi - "Orbita"
Lidia Mirán Ballester, IES "Escultor Francesc Badia" de Foios

Segon premi - "Casa blanca"
Joana Costa Romeu, IES "La Palacona" d'Alboraia

Tercer premi - "Molta calma"
Eneque Segura Sureda, IES de Massamagrell

Accèssit - "Tots els cràstia"
Berta Boteller Gómez, IES "La Palacona" d'Alboraia

Accèssit - "El riu de l'horta"
Lorena Garcia Salvador, IES de Massamagrell

PARTICIPANTS

Tots aquells alumnes, a títol individual o col·lectiu d'un màxim de tres persones, que es troben cursant estudis d'ESO, Batxillerat o Formació Professional.

TEMA

La comarca de l'Horta Nord en qualsevol de les seues manifestacions: persones, costums, paisatges, arquitectura, mediambient, festes, cultura, comunicacions...

CARACTERÍSTIQUES

Fotografies d'una grandària mínima de 18 cm. en el seu costat més curt i d'una grandària màxima de 30 cm. en el seu costat més llarg, en blanc i negre o color, muntades sobre cartolina blanca rígida de 30x40 cm.

Al dors de les fotografies es farà constar nom, domicili, codi postal, població, correu electrònic i telèfon de l'autor o autors, així com el Centre on s'està matriculat (que s'haurà d'acreditar en cas de rebre un premi).

També al dors s'indourà el títol de la fotografia i un breu text que indique el lloc on s'ha fet i la seua relació amb el tema del concurs.

Cada participant podrà presentar un màxim de 3 fotografies.

PRESENTACIÓ DELS TREBALLS

Les fotografies podran lliurar-se fins el 10/2/17 en la conselleria de qualsevol dels IES organitzadors.

JURAT I RESOLUCIÓ

El jurat estarà format per una persona en representació de cada IES organitzador i Jorge Alamar, fotògraf i director de "La Fotoescuela". Serà presidit pel director de l'IES de Massamagrell.

La resolució del concurs, que serà inapel·lable, es durà a terme en un acte públic el dia 15/2/17, a les 16 h., a l'IES de Massamagrell.

PREMIS

Primer - 250 € i diploma
Segon - 150 € i diploma
Tercer - 100 € i diploma
Accèssit - 60 € i diploma
Accèssit - 60 € i diploma
Seleccionats per l'exposició - diploma

El guanyador del primer premi obtindrà també un llibre i 3 hores de tutoria personalitzada atorgats per Jorge Alamar a "La Fotoescuela".

Per tal de recollir els premis serà imprescindible lliurar l'arxiu en format "jpg" d'alta resolució, lliurant un CD o enviant-lo per e-mail a l'adreça fotografia@iesmassamagrell.net. No se'n concedirà més d'un premi per participant.

El lliurament del premis se celebrarà el dia 22/2/17, a les 18 hores, a l'IES "La Garrigosa" de Meliana.

EXPOSICIÓ

Les 25 millors fotografies s'exposaran de manera itinerant als IES organitzadors.

DEVOLUCIÓ DE LES FOTOGRAFIES

Les fotografies premiades quedaran en propietat dels IES organitzadors que podran fer-ne ús, citant el nom de l'autor. La resta es recolliran, a partir de novembre de 2017, en l'IES de Massamagrell.

OBSERVACIONS

Les fotografies seran tractades amb la major atenció. No obstant això, l'organització no es responsabilitza dels desperfectes o pèrdues que puguen sofrir.

Qualsevol circumstància no prevista en les presents Bases serà resolta per l'organització de manera inapel·lable. La participació en el concurs implica l'acceptació total d'aquestes Bases.

La seu de l'organització a tots els efectes serà la de l'IES de Massamagrell.

ORGANITZEN

Institut d'Educació Secundària
Massamagrell

Institut d'Educació Secundària
"La Garrigosa"
Meliana

Institut d'Educació Secundària
"Escultor En Francesc Badia"
Foios

Institut d'Educació Secundària
"La Palacona"
Alboraia

COL·LABORA

Jorge Alamar
"La Fotoescuela"

EXALUMNES PEL MÓNh

Un bon dia et despertes, 6:00h, mires per la finestra i tot és fosc. Però la cosa està clara: fora hi ha tres pams de neu, el termòmetre marca -11°C i fa vent, molt de vent. I per a la meua sorpresa, és meravellós. El cas és que ja al poc d'arribar ací em vaig preguntar: *"I jo que dimonis faig ací? Com va aplegar la idea al meu cap?"*. Aleshores vaig començar a fer memòria... Sempre m'ha agradat viatjar. De fet, potser la idea va sorgir a l'institut gràcies a la implicació dels professors que sota la seua responsabilitat (no vull anomenar ningú per por de deixar-me algú) ens duien de passeig per València, a la Universitat, a Astúries, Madrid, Toledo, i sens dubte les diverses eixides del projecte de mediació del qual tant vaig gaudir i aprendre.

Així que, potser, ja ho tinguera tot decidit abans que un dels meus primers dies a la universitat, mentre dinava allí, una companya preguntà: *"I que penseu fer en el futur?"*. En aquell moment no tenia clar res del que passaria en acabar la universitat, però vaig contestar que volia acabar els meus estudis en un altre país. Tot sonava llunyà en aquell moment, i realment, encara ho és. No tinc clar què passarà a la fi de la meua estança, segurament el futur siga encara millor, però pensar-ho em fa sentir nostàlgia que aquesta experiència haja d'acabar.

El 15 d'agost, després dels plors de familiars i amics, amb trenta kilos d'equipatge agafí un bus a les dos de la matinada a Barcelona i, des d'allí, el vol a Helsinki. Ja des del moment que baixes de l'avió pots percebre la sensació de llibertat incòmoda. A mitjan vesprada vaig conèixer els meus companys de pis, els quals ara per ara són els meus millors amics: un holandès, un sud-coreà i un japonès que no parla ni papa d'anglès. Molt multicultural tot, sí.

Segons el meu criteri, Erasmus no és ni el que et diuen de: *"la possibilitat de formar-te a l'estranger"* ni el que es diu "sexe, drogues i festa". Les dos coses són certes però el que realment s'aprèn és el que hi ha per baix de tot açò. Tots els que estem ací sabem que estem 'sols' en terra estrangera, que qualsevol problema depèn únicament de nosaltres resoldre'l, i prompte ens adonem que el nivell d'anglès ni es pareix al de la seua llengua materna i no pot comunicar-se com volguera. La realitat és implacable. Socialitzar és, doncs, l'objectiu i l'única opció per a viure i sobreviure, i això s'aprèn dia a dia.

L'adaptació no és fàcil. Una de les coses que més em va cridar l'atenció és que la gent dina a les 11-12 i sopa a les 18 hores, fent només tres menjades al dia; és de bojós. He de dir que ni m'he esforçat i seguisc amb les meues cinc en horaris 'normals'. Sí que he incorporat el peix a la dieta; normalment és el que hi ha a la universitat per a menjar.

El fred és més fàcil de suportar ací que a València ja que hi ha menys humitat, amb unes quantes capes de roba tèrmica i unes bones botes els -25 °C que podem tindre ací no suposen un gran problema. I si la roba no és prou, sempre queda la sauna, el gran miracle finlandés! De l'idioma podria dir que el finés encara que m'esforce en aprendre'l és impossible (jo el definiria com una mena de grec ofegat parlat amb accent italià). Per sort, tothom a Finlàndia parla anglès amb un bon nivell. Ara, pràcticament pense en anglès i, mes o menys, ja no em resulta difícil fer una exposició tècnica o mantindre una conversa amb tres o quatre persones, cadascuna amb un accent diferent.

A més, estar d'Erasmus m'ha permés seguir viatjant, i encara queden viatges per a una bona estona: Lapland, Estocolm, Tallin, Sant Petersburg, visites als llacs, a les illes del Bàltic i probablement més!

José Andrés Grau Martínez

FINLÀNDIA

El dia 2 de desembre tres atrevits professors decidiren acompanyar els grups de 2n d'ESO C i D, a més d'alguns alumnes de 1r de l'optativa de **dibuix**, a veure l'exposició que la Fundació Bancaixa exposa al Centre Cultural de la plaça de Tetuan de València sobre l'equip **Crònica**. Amb l'ajuda d'expertes monitores en el tema, l'alumnat s'endinsà en un recorregut de temes històrics pròxims (molts d'ells treballats a classe) i de referències artístiques i cromàtiques. L'activitat es concretava amb un taller on els alumnes reproduïen i recreaven algunes de les obres que havien contemplat. Us recordem que l'exposició acaba el 8 de gener de 2017 i seria una llàstima no visitar-la.

Mi querida Marisa:

Pensé que lo mejor era dejar que se diluyera la algarabía de voces que se van alejando del aula una vez finalizada la jornada escolar. Y entre el silencio humilde de pupitres, libros y murales, recordar cuánto hemos aprendido juntos desde el lugar que eligió el destino para que se cruzaran nuestros caminos, en esta compleja profesión en la que un día decidimos poner todo nuestro empeño. Dejamos atrás unos años de emociones intensas: hemos compartido inquietudes vitales, viajes apasionantes, compañeros y alumnos que nos han dado momentos gratificantes y también algún que otro quebradero de cabeza. Pero si hay algo que ha sobrevolado siempre al acecho de nuestras charlas clandestinas por los pasillos ha sido nuestra pasión por la literatura: la palabra, la poesía, el teatro... y, como fuente de conocimiento, siempre el libro. Gracias, compañera, por llenar sin miedo nuestras clases de libros, por regalarnos el placer de volver a los clásicos con naturalidad y perseverancia, por continuar infatigable con innumerables proyectos que nos llevarán, como decía el poeta, a puertos que nuestros ojos todavía ignoran y que seguirán enriqueciendo nuestra "carrera de la vida".

Víctor Caño
Profesor de griego clásico

P.S.: Este poema es de reconocimiento a una excelente vida profesional.

ODA AL LIBRO (II)

Libro
hermoso,
libro,
mínimo bosque,
hoja
tras hoja,
huele
tu papel
a elemento,
eres
matutino y nocturno,
cereal,
oceánico,
en tus antiguas páginas
cazadores de osos,
fogatas
cerca del Missisipi,
canoas
en las islas,
más tarde
caminos
y caminos,
revelaciones,
pueblos
insurgentes,
Rimbaud como un herido
pez sangriento
palpitando en el lodo,
y la hermosura
de la fraternidad,
piedra sobre piedra
sube el castillo humano,
dolores que entretujan
la firmeza,
acciones solidarias,
libro

oculto
de bolsillo
en bolsillo,
lámpara
clandestina,
estrella roja.

Nosotros
los poetas
caminantes
exploramos
el mundo,
en cada puerta
nos recibió la vida,
participamos
en la lucha terrestre.
¿Cuál fue nuestra victoria?
Un libro,
Un libro lleno
de contactos humanos,
de camisas,
un libro
sin soledad, con hombres
y herramientas,
un libro
es la victoria.
Vive y cae
como todos los frutos,
no sólo tiene luz,
no sólo tiene
sombra,
se apaga,
se deshoja,
se pierde
entre las calles,
se despioma en la tierra.
Libro de poesía

de mañana,
otra vez
vuelve
a tener nieve o musgo
en tus páginas
para que las pisadas
o los ojos
vayan grabando
huellas:
de nuevo
describenos el mundo,
los manantiales
entre la espesura,
las altas arboledas,
los planetas
polares,
y el hombre
en los caminos,
en los nuevos caminos,
avanzando
en la selva,
en el agua,
en el cielo,
en la desnuda soledad marina,
el hombre
descubriendo
los últimos secretos
el hombre
regresando
con un libro,
el cazador de vuelta
con un libro,
el campesino
arando
con un libro.

Pablo Neruda, *Odas elementales*,
1954

ETS SOCRÀTIC O PODEMITA?

Carlos Gamero (4tC)

Aquesta és una bona pregunta i per a una bona pregunta necessitem una bona resposta, que no tindrem si no aclarim de què parlem. Per això necessitem saber qui era Sòcrates i qui els Sofistes i aclarir quina relació poden tenir amb els polítics actuals.

Si encara no sabeu la diferència entre un filòsof socràtic i un sofista, jo us ho explicaré. Els socràtics eren els que seguien el model del famós Sòcrates, és a dir, eren els amos del barri. Anaven vacil·lant als habitants de la polis fent-los pensar sobre el seu treball i, com que els habitants eren un poc curtets, els deixava en ridícul.

En realitat, els socràtics feien pensar sobre quin és el sentit del nostre treball i de la nostra vida, ens ajudaven a obrir la ment d'una forma que no tornaves a ser el mateix. A alguns polítics actuals els caldria un Sòcrates a la seua vida, si Carlos Fabra o Alfonso Rus hagueren tingut un socràtic com assessor polític, de segur que no hagueren furtat tants diners (presumptament). O això o l'hagueren acomiadat de la faena immediatament.

I ara, ara vénen els bons... Si els altres eren els amos del barri, els sofistes són els déus del barri, els *youtubers* de l'antiga Grècia, els narcos de la polis. Aquests simplement es guanyaven la vida cobrant per ensenyar filosofia i punt. Tu anaves, els pagaves i eixies d'allí nou. Els principals sofistes van ser Protàgores i Pròdic de Queos, ells defensaven cobrar per transmetre els seus coneixements als altres. Eren professionals de l'ensenyament i defensaven la democràcia amb els seus discursos incendiaris, potser a Pablo Iglesias i la seua manera de fer política els podriem considerar un poc sofistes.

En veritat, m'he adonat que els professors de filosofia també són una mena de sofistes. I ara que la filosofia té poca presència a l'ensenyament, he de dir que la seua utilitat és molt important; el coneixement és la ferramenta més convenient del món i els sofistes te'l donaven a canvi d'un preu mòdic. I posats a fer el teu treball per amor a l'art si, de retruc, et guanyes la vida, millor que millor. Visca el sofistes i visca Protàgores!

El passat 10 de novembre l'alumnat de Cultura Científica de 1r de batxillerat tingué l'oportunitat de xatejar en directe amb Paula, una biotecnòloga que està investigant el genoma de bacteris resistents als antibiòtics, i parlar amb ella de la seua recerca, a més, durant dues setmanes estigueren fent preguntes a uns altres científics dedicats a altres branques d'investigació, i tot açò gràcies a la iniciativa de "Somos Científicos. Sácanos de aquí."

I què és açò?

Es tracta d'un Concurs Online per a científics i estudiants des de 5é de primària a 2n de batxillerat.

Els seus inicis varen ser fa 10 anys al Regne Unit i la primera edició al nostre país va ser el passat mes d'abril. En aquest curs van a fer-se dues edicions, una en novembre (en la qual ja hem participat) i una altra al maig. L'alumnat té l'oportunitat de preguntar directament a científics i científiques "reals" aquelles qüestions que els passen pel cap sobre la investigació més puntera, curiositats o aspectes quotidians de la ciència o, fins i tot, sobre la seua música favorita, tot cap ací!!! Es tracta d'aproximar l'activitat científica als estudiants i les estudiantes, que vegem que les persones que fan ciència són persones "normals", tal vegada, en un futur no molt llunyà ells i elles podrien ser alguns d'aquests científics.

I en què consisteix el concurs?

L'alumnat és el públic i el jurat. Els científics estan agrupats per zones (anomenades amb noms d'elements químics, a nosaltres ens va tocar la Zona Bor), 5 científics i 15 classes per zona.

Els científics i científiques pengem a la web del projecte (somoscienticos.es) informació seua, tant sobre el seu treball d'investigació com detalls de la seua vida privada, així l'alumnat coneix un poc a què es dedica cadascun i durant les dues setmanes que dura l'activitat poden enviar les seues preguntes als científics i estos van contestant.

I com a colofó de l'activitat disposem de mitja hora per a xatejar en temps real amb els científics de la nostra zona, aquest és el moment en què realment l'alumnat "parla directament" amb els científics.

(Són fotos dels alumnes a l'aula d'informàtica fent l'activitat, encara que les pantalles no es veuen bé.)

Ja han Preguntat, ja han Xatejat i ara... a Votar!!

L'alumnat vota quin és el seu científic favorit dels 5 que ha conegut virtualment en la seua zona. La segona setmana de l'activitat comencen les eliminatòries, de dimarts a divendres cada dia va eliminant-se un científic de cada zona i qui queda el divendres és la persona guanyadora. I té premi!!! Sí, a cada científic o científica guanyador de cada zona li corresponen 500€ de premi per a invertir-los en un projecte de divulgació científica que ja estiga en marxa o per a començar-ne un de propi.

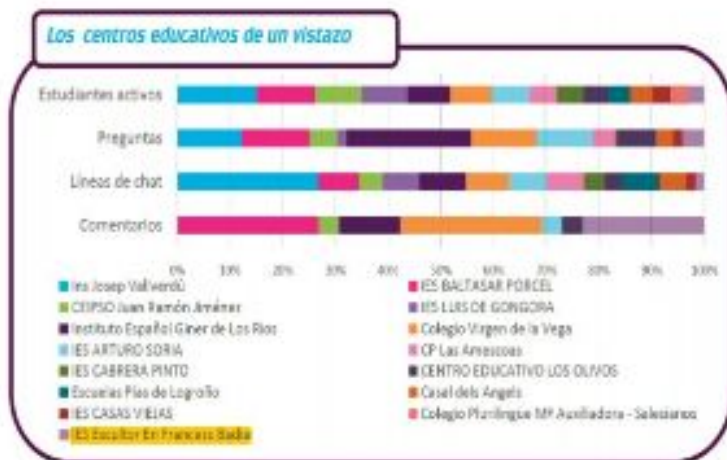

A la nostra zona la guanyadora va ser Paula, la nostra biotecnòloga!! Que s'ho passà d'allò més bé amb el nostre alumnat i, a més, és d'ací, de la terreta, i ja estem en tractes amb ella per si necessita col·laboració en el seu projecte de divulgació.

A l'alumnat li paregué una experiència diferent, interessant i curiosa. I, pel que es veu en els resultats de participació de la nostra zona el nostre grup, encara que amb pocs alumnes va ser dels més actius en els comentaris a les respostes!!

El concurs en xifres:

- 1974 alumnes
- 58 centres
- 88 xats
- 1337 preguntes
- 2947 respostes (sí, moltes vegades contestava més d'un científic a cada pregunta i hi aportava un punt de vista diferent)
- i 20 científics per fer front a tanta activitat!!

Ja sabeu profes, si voleu participar heu de registrar-vos a la web somoscienticos.es/professores/ l'alumnes, si voleu participar digueu-ho als vostres profes!!

Web del projecte: somoscienticos.es

Isabel Peris

LA GAULIBÉRIE

VISITE à RIBA-ROJA del TURIA

Nous arrivons à une rue étroite, et la guide attend notre arrivée. Dans mon cas, je ne savais pas qu'est-ce que nous allons faire et cela augmentait ma curiosité. La guide s'approche, accompagnée par une autre, qui avait été élève de Fernando. Premièrement, la guide nous a expliqué le fleuve, la fontaine de la vie. Le premier parcours du fleuve, qui naît à la Chaîne d'Albarracín, et qui passe par la ville qui donne le nom au premier parcours, le fleuve Guadalaviar, qui s'ajoute avec l'Alfambra, le principal affluent. L'autre parcours du fleuve s'appelle Túria.

Nous nous sommes divisés en deux groupes, nous, le groupe de Plurilingue nous sommes allés au Château de Riba-Roja del Túria, qui a été construit par le comte de Revilla-Gigedo, comme est indiqué à une insigne qui se trouvait là. Nous avons vu aussi comment étaient

CHÂTEAU DE RIBA-ROJA

Salle des Nobles.

Il y avait des pierres funéraires et aussi des détails décoratifs. Sur une pierre il y avait écrit Gismanigus. Après avoir tout observé, même les phrases qui étaient peintes aux murs de la Salle des Nobles, nous sommes allés derrière le château, où il y avait un lavoir public construit en 1936 et le plafond et la canalisation de la baignoire géante se sont ajoutés en 1956.

Après, nous avons visité un réservoir ancien chrétien de 1762 qui peut contenir 500.000 l/m². Il y avait des dessins au plafond et un canard qui n'a rien à voir. Quand nous avons fini, nous sommes allés déjeuner au Parc Naturel du Túria. C'est un lieu très grand et protégé. La présence du Túria était partout. Là nous nous sommes réunis les deux groupes.

RECONSTRUCTION DU CHÂTEAU

Plus tard, nous sommes allés par le Pont Vell, par un chemin à côté du fleuve trois kilomètres à pied et nous sommes arrivés à un beau pont, au-dessus du Túria qui a l'eau la plus pure.

Au retour, par un chemin différent, apparemment plus long, au milieu du pré. Nous avons vu aussi un arbre monumental, un bananier, avant d'arriver à Riba-Roja.

Ça été une excursion très intéressante, éloigné de la ville, au milieu de la nature. Je la refaisrai!!

JOAN ALBERT PERALBO 3ºD

RÉSERVOIR

IMPRESSIÓ COLOR i B/N
ENQUADERNACIÓ
FOTOCÒPIES
MATERIAL PAPERERIA

TALLER D'EMMARCACIÓ · OBRA GRÀFICA · IL·LUSTRACIÓ
DISSENY GRÀFIC · MERCHANDISING

www.aaduó.es | hola@aaduo.es | [facebook.com/aaduó](https://www.facebook.com/aaduó)
Mare de Déu del Patrocini, 1 · 46134 FOIOS · 96 149 15 58

ADUO vos desitja Bones festes